

“ Нахождамъсь въ голѣма печаль; преди три и половина годиниъ пошла е Виргинія, и една и половина година минало ся е отъ какъ не е намъ извѣстила какъ ся поминува. Азъ сиромахъ, она богата заборавила мя е. Азъ желая да пойда въ Франція, азъ ща служя тамъ царю и ще ся устроя и Виргинійна-та баба ще ми даде малка-та си племянница когда стана вельможа.

Старець .

“ О мой пріятелю, не ми ли каза ты че не си отъ родъ?

Павель .

“ Майками каза менѣ това; отъ моя страна, не познавамъ какво е родъ; нито самъ разумѣла нѣкогда какъ имамъ по мало отъ другяго, или какъ другъ има по вече отъ мене.

Старець .

“ Скудость-та отъ родъ ще ти затвори въ Франція путя камъ великы-те чинове. Воистина нито можешъ да бъдешъ принятъ въ нѣкой корпусъ.

Павель .

“ Ты многожды ми каза какъ една отъ при-